Demirci İlçesi

İlçenin merkezi eski çağlarda Lydia Bölgesi ile Mysis Bölgesi arasında doğal sınır olarak kabul edilen Demirci Dağı'nın batı eteklerinde kurulmuştur. Yontma Taş, Cilalı Taş, Bakır ve Tunç devirlerini yaşamış yerleşim alanıdır. Hitit, Frig, Lidya, Pers, İskender, Bergama, Roma'nın ikiye ayrılmasından sonra Bizans (Doğu Roma) egemenliklerini tanıyan, yeni yeni yerleşimlerle gelişen ilçe, Anadolu Beylikleri döneminde Türk egemenliği altına girmiştir. Saruhanoğlu Çuha Bey, oğlu Devlethan ve onun da ölümünden sonra Yakup Çelebi, Demirci ve yöresinin hakimi olmuşlardır. Saruhanoğulları'nın Osmanlı'ya bağlanmasından sonra Yıldırım Beyazıt Saruhanoğlu Hızır Şah'a Demirci, Adala, Gördes, Kayacık ve Kemaliye taraflarının yönetimini bırakmıştır. Hızır Şah döneminde Demirci, Borlu ve çevre köylerinde birçok vakıf yapılmıştır.

1410'da Hızır Şah'ın öldürülmesiyle Devlet Han'ın oğlu Yakup Bey, Demirci'de hüküm sürmüştür. Saruhanoğulları'nın hakimiyeti 1412'de sona ermesi sonucu o tarihten 1920 tarihine kadar yani Yunan işgaline kadar Osmanlı egemenliğinde kalan Demirci, Saruhan Sancağı'na bağlı olarak 1595 yılına dek veliaht şehzadelerin yönetimi altında bulunmuş bir kaza merkeziydi. Kadılık idaresi 1754 yılına kadar sürmüş, o tarihten sonra Demirci, ayanların eline geçmiştir. Voyvoda Kocabaşı ile başlayan ayanlık yönetimi, Demirci'de belediye yönetimi kurulana kadar devam etmiştir.

İlçe, Ege Bölgesi'nin İçbatı Anadolu bölümünde yer alır. İl Merkezi'ne 165 km. uzaklığı nedeniyle diğer ilçelere nazaran en uzak ilçe konumundadır. Doğu ve kuzeydoğusunda Kütahya, kuzeyinde Balıkesir İli ile sınır teşkil eder ve güneyinde Manisa ilçelerinden Selendi, Kula batısında ise Gördes ile kısmen de Köprübaşı İlçeleri ile çevrili bir konuma sahiptir. Kapalı havza konumunda olan ilçe, Simav Dağları ve 1475 m. yükseklikteki Akçakertik Sırtı 1487 m. yükseklikteki Türkmen Dağı 1535 m. yükseklikteki Asi Tepesi bulunmaktadır. Ayrıca, Demirci Simav Dağlarında Damcık Ziyaret Tepe 1800 m. yüksekliktedir.

İlçede kuzeyden güneye akmakta olan Demirci Çayı bulunmaktadır. İlke çayının kollarını ise Asi Tepesi dağının güney ve doğusuna düşen sahalarda sırayla Gümele Deresi, Değirmen Dere ve Iklıkçı Derelerinin birleşmesiyle Alaağaç Deresi ve nihayet daha doğuda Minnetler deresi oluşturmaktadır.

İlçe halkının önemli geçim kaynaklarını gerek el halısı ve gerekse makina halısı teşkil etmektedir. Köy halkının geneli tütün, yayla bağcılığı ve tarıma dayalı ürünlerini pazarlamak suretiyle geçinmelerini sağlamaya çalışmaktadır. Son zamanlarda halkın kiraz dikimi ve salatalık üretimine başlaması dikkati çekmektedir.

1997 yılı nüfus sayımına göre ilçe merkezinin nüfusu 28.667, Borlu Kasabası, İçikler Kasabası ve İlçeye bağlı 94 köy ile birlikte toplam 70.767 nüfusu bulunmaktadır

Dil Undefined